

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNA

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL } pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
} pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL:

1. Mănăstirea Căldărușani . . .	Pr. Dr. Marin C. Ionescu	5. Cronica internă	* * *
2. Fermentul vieții creștine . . .	Pr. Petre Chiricuță	6. Cronica externă	V. Dudu, student
3. Cuvântul Mântuitorului . . .		7. Parohii vacante	* * *
4. O pioasă solemnitate . . .	* * *		

MĂNĂSTIREA CĂLDĂRUȘANI

— PROGRESE —

Se știe, că I. P. Sf. Patriarh Miron a dispus în Eparhia Sa, ca să nu se mai primească și tundă în monahism decât persoane, cari să aibă și anumite cunoștințe bisericesti. In scopul acesta trebuie se facă un examen; iar cei ce doresc grade preoțești, fac al II-lea examen mai riguros. Spre a înlesni aceste examene și spre a spori cunoștințele tuturor, s'a înființat o școală monahală, prevăzută cu material didactic, cărți, hărți geografice, bănci școlare, etc., etc. Cu profesorii merge mai greu, fiind departe de București. Totuși călugării mai cărturari se silesc a corespunde. Pentru viitor, Mănăstirea crește în liceul monahal dela Cernica 3 elevi. Se dau anual 500 cărți călugărilor spre citire. Se înființase și un cor bisericesc din călugări basarabeni; dar a încetat. Trebuie înființat din nou pentru cântările dela Sf. liturgie cu bucăți de cântări bine alese.

S'a deschis bisericuța dela via Cepura, părăsită. S'a pus în rând din nou și prevăzut cu clopot cu inscripția patriarhului Miron. La slujbe vin bucuroși și oameni din apropiere.

S'a introdus la Căldărușani masă de obște, care-i o caracteristică a vieții din Mănăstiri. Dar de multe decenii ea s'a desființat aproape pretutindenea, înlocuindu se cu cel mai extrem individualism, care a degenerat până în faptul anticălugăresc, că pe fiecare monah îl moșteneau rudele. Noua lege bisericască a pus capăt acestei absurdități monahale. Masa merge bine. In scopul acesta s'a construit o sobă nouă cu cazane și vase și s'a pus în rând trapeza cu mese, scaune, veselă. S'a întărit astfel viața frățască a monahilor.

Săptămâna de retragere a grupurilor de preoți, întruniți în câteva rânduri aci, contribuie și ea, ca monahii să fie îndreptați spre ocupațiuni superioare, religioase.

Intru a înlesni masa comună, s'au întocmit o grădină de 4 pogoane pentru zarzavat, unde lucrează călugării. Deacolo se dau legume pentru trapeză și se vând la an de circa 70.000 lei.

S'a așezat placa de marmoră pe mormântul Mitropolitului Ghenadie din bisericuța dela Cocioc.

La porunca I. P. S. Patriarh s'a reînviat

„Schitul Balamuci“ cu biserica părăsită de vr'o 50 ani și ruinată. S'a reparat, s'a făcut o casă cu dependențe pentru 3 călugări, cari au început slujbele. S'a înființat și un cimitir pentru morții din „Balta Neagră“. S'a construit un rând de case cu 12 chilii mari.

S'au făcut multe reparații în curtea mânăstirii, la starea vechiă, la grajduri, la stâna oilor 2 șoproane de câte 26 m.

La poartă s'a construit din cărămidă o mare magazie de 26 m. lungă pentru cereale. În o parte se va așeza uzina electrică, pentru care s'au strâns 60.000 lei donații.

S'au reparat urâtele ruine dela intrare, prefăcându-se în modeste ateliere de fierărie, rotărie, tâmplărie și dogărie pentru trebuințele mânăstirii; apoi camere pentru portar și un magazin pentru desfacerea unor articole de prima necesitate pentru personal.

În 1930 s'a reparat mitocul dela București, sobe de teracotă, lumină electrică în case și grajd. S'a făcut un garaj. Chiria lui eră 8000 lei; acum e 85.000 lei anual.

S'a vărut și tencuit Cetatea de acasă cu ajutor de 50 000 lei dela prefectura Ilfov.

S'a plantat la Cocioac o vie nouă de 4 pogoane; iar la Ceptura s'au complotat toate lipsurile în minunata vie cu vestitul său vin, care a produs în 1930 însemnata sumă de 712.000 lei, pe când la alte Mânăstiri venitul viilor e în mare des-

creștere. Aci se menține prin calitatea superioară a vinului.

În 1930 s'a cumpărat o moară cu benzină cu 1/2 mil. lei; dar azi valorează dublu sau mai bine. A adus deja 3 vagoane de bucate bruto, căci cheltuelile cu oameni străini sunt mai mari, până se vor pricepe călugării a conduce totul. I s'au făcut din nou elevator, planziter și curățitor și o batoză.

S'a cumpărat un tractor nou cu 3 brazde, putându-se motorul folosi și la tăiat lemne, treerat, la uzina electrică, etc.

Pe baza unui vechi testament uitat s'a revendicat dreptul de posesiune la casele din str. Cantemir, București, câștigând la tribunal, cu nădejde de câștig și'n instanțele superioare, căci dreptul mânăstirii e clar.

S'a scos pământul „Pârâta“, pretins de locuitorii dela Lipia-Bozganii.

S'a câștigat Zona Gârlii în lățime de 10 m., fixându-se pietrele de hotar.

Venitul arhondăriei s'a sporit la 20.000 l.

În Efecte mânăstirea are 954.375 lei; iar în numerar 494.684 lei, din cari o parte (300.000) trebuiesc plasați în Efecte.

Venitul anual al mânăstirii s'a urcat dela 1.096.886 lei, sub actuala conducere la 2.216.976 lei.

Vitele cornute, oile, se mențin; dar porcii s'au sporit dela vr'o 10 la 70-80 cu un venit anual de circa 60.000 lei.

Acest progres s'a obținut din buna colaborare a tuturor călugărilor, acum sporiți la număr și pe baza îndrumărilor dela centru.

Fermentul creștin și undele lui sociale

Raportul P. C. Pr. Dr. Marin C. Ionescu asupra constatărilor făcute în Franța și Germania, din însărcinarea Arhiepiscopiei Bucureștilor.

Lactanțiu sfătuește deasemenea pe creștini la ajutorul reciproc dar mai ales la ajutorarea celor în lipsă: „Dar noi trebuie să fim totdeauna gata a ne face unul altuia; noi suntem datori a susține pe cei săraci și să ajutăm și să mângâem pe cei întristați“¹⁾.

Asemenea zice și Herma: „Faceți bine la toți, dați ajutor tuturor săracilor cu inima curată“²⁾.

1) Inst. div. VI, 10, pag. 531 sequ.

2) Past, lib. II.

În fine, Sfântul Ciprian zice: „Prin dărniciia noastră devenim imitatorii Părintelui nostru Ceresc, care împarte cu dreptate tuturor: soarele, ploaia, și toate bunurile“³⁾.

Sfântul Ambroziu ne descrie moartea Sfântului Laurențiu care împărțise visteria bisericii sale tuturor oropsiților soartei bisericii i-a prevăzut pe toți nenorociții ajutați. Întrucât fondurile bisericii fuseseră epuizate,

3) De op. et elem. pag. 491.

Răspunsul acesta demn a înfuriat pe prefect, care a ordonat uciderea Sfântului¹⁾.

Sfântul Ioan Hrisostom scrie astfel: „Un om milostiv este ca un port deschis naufragiaților; el trebuie să-i primească pe toți“²⁾

Și mai categoric se exprimă Sfântul Efrem Sirul: casa ospitalieră unde sunt primiți săracii și orfanii, străinii și călătorii, nu este niciodată lipsită de prezența lui Iisus Hristos³⁾.

Cât de înduioșătoare sunt următoarele cuvinte ale fericitului Augustin: „De și n'are trebuință de bunurile noastre fiindcă el e domnul tuturor lucrurilor, a binevoit cu toate acestea să-i fie foame prin săraci, pentru ca noi să-i putem proba recunoștința noastră și să facem ceva pentru El... Dă dar celui ce-ți cere, căci e Hristos acel ce-ți cere ceiace el însuși ți-a dat, făcându-se sărac pentru tine“⁴⁾.

Tot atât de înduioșător se exprimă și Sfântul Ioan Hrisostom: „Tu te așezi la un ospăț bogat și luxos, pe când Hristos n'are nici necesarul: tu bei vin de Tasos, pe când El n'are nici măcar un pahar cu apă, pentru a-și potoli setea“. Iar celor ce fac cheltueli cu câinii și lighioanele sălbatice le zice „Nu vă este rușine voi, cari hrăniți câinii și întrețineți bufonii, iar pe Hristos îl goniti“. Iar femeilor: la ce vă servă aurul vostru? Dar sufiletele voastre sunt înfrumusețate?⁵⁾ Pentru Bossuet ca și pentru Sfântul Ambrozie, săracii sunt mădularele corpului mistic al lui Iisus Hristos. Suferințele lor reînnoesc suferințele Lui și nu trebuie să le arătăm milă, ci respect⁶⁾.

Pentru prima oară Sfântul Vasile cel Mare a fost acela ce a înființat spitalele la anul 370⁷⁾. După el și Sf. Ion Hrisostom înființă mai multe spitale în mai multe

orașe,⁸⁾ tot așa fericitul Augustin, Sf. Ion cel Mare etc.

Caritatea creștină și-a mai îndreptat privirile asupra altor suferințe omenești și pentru aceasta a înființat: Aziluri pentru copii lepădați și orfani, numite *βρεφοτροφεία* și *ὄρφανοτροφεία*, aziluri pentru fecioare numite *παρθενοκομεία*⁹⁾ aziluri pentru adăpostirea săracilor pe cari îi hrănea, numite *πτολεία* și *πτωχοτροφεία*. Aziluri pentru bătrâni infirmi și neputincioși numite *γεροντοκομεία*. Și în fine casă ospitalieră pentru streini călători și pelerinaj¹⁰⁾ numită *ξενοδοκομεία*. După cum vedem sub imperiul carității creștine se desăvârșesc cele mai mari acte de umanitate, care afară din Creștinism nu se putuse nici concepe, nici practica. Aceasta ne mai dovedește că, creștinii timpurilor acestora înțelegeau cum trebuie sublimele principii ale religiei creștine și de aceea aceste timpuri abundă în acte mari de caritate și abnegațiune.

Virtutea carității este o virtute eminentă creștinească și necunoscută la păgâni¹¹⁾ Sf. Ioan Hrisostom o numește Doamna virtuților, inima lor, untelemnul ce lipsia din candelile fecioarelor nebune¹²⁾.

È obligat preotul să se ocupe cu obștea nefericiților, sau poate numai să se ocupe după a sa voe de această chestiune? Da! È de ajuns să ne gândim că grija de cei săraci este inima creștinismului, în a cărui slujire se găsește. Nu trebuie să uităm că preotul, care a trecut pe lângă cel căzut între tâlhari din parabola Samariteanului nemilos, cu toate că va fi fost un adânc cunoscător al teologiei ebraice, un element conștiincios în îndeplinirea datoriilor lui ritualistice, totuși a rămas stigmatizat, pentru toate vremurile, din cauză că n'a dat ajutor celui căzut între tâlhari și l'a ocolit. Avem diferite cercuri de săraci și neputincioși de care

1) De officiis II, 28.

2) Citat după Willemain, Tableau de l'éloquence chrétienne, pag. 181.

3) Serm. de am. paup.

4) Serm. 60 De script. și serm. I in Ps. 48.

5) Rom. 48 in Math; și in Ps. 48.

6) Citat după Raymond Thamin.

7) Grig. de Naz. Orat. 43.

8) Pallad. vita Chrysost.

9) Grig. Naz. Orat. 43, cap. 34.

10) Sosomen VI 31.

11) Chateaubriand, Le génie du christianisme, pag. 578.

12) Chrysost. Omil. 47 la Mai.

trebuie să se ocupe preotul: întâi avem pe cei, cari sunt în imposibilitate de a munci: bătrâni, bolnavi și infirmi. În al doilea rând sunt acei, cari n'au de lucru, cu toate că sunt în stare să muncească.

În al 3-lea rând sunt acei, cari nu vor să lucreze: vagabonzii, leneșii, cerșetorii de meserie. A aplica acelaș tratament acestor trei categorii de nefericiți, este a le face mai mult rău. A găzdui pe săracii demni alături de criminali este a-i ofensa; a da milostenie celor fără lucru, în loc să le dăm de lucru, însemnează a-i înjosi; a lăsa pe leneși să trândăvească mai departe, însemnează a-ți asumă răspunderea vagabondajului lor permanent.

Trebuie metode speciale pentru fiecare din aceste trei cercuri. *Mila* pentru cei dintâi. *Munca* pentru cei din cercul al 2-lea întrucât munca zice Montschretien, „nu este un lucru care să intereseze numai pe particulari, ea este o funcțiune socială fiind unul dintre izvoarele de prosperitate socială“¹⁾.

Pe lângă aceasta „munca cultivă caracterul, tocmai așa cum instrucțiunea cultivă inteligența, așa încât a da de lucru celor ce n'au, însemnează a ridica nivelul moral al societății în mijlocul căreia trăim“²⁾.

Celor din a 3-a categorie socială le trebuie case de corecțiuni. Papa Leon XIII în faimoasa sa enciclică *Rerum Novarum* spune odinioară: „Statul e dator să aibă în vedere mai ales pe cei slabi și săraci. Cei avuți făurindu-și un fel de pavăză din averea lor, simt mai puțin nevoia unei protecțiuni a Statului decât sărmanii. Aceștia fiind lipsiți de avuții, care să-i pună la adăpostul suferințelor, nu au alt ocrotitor decât pe Stat“³⁾ E drept că preoțimea trebuie să se ridice ca un singur om și alături de papa Leon XIII, să ceră statului ocrotirea săracilor. Dar nu e mai puțin adevărat un cler

conștient de menirea lui se poate face vinovat de marea greșală de a se mărgini ca să ceară statului necurmată intervențiune, periclitând educația socială a indivizilor, cari s'ar lenevi, s'ar moleși și și-ar întoarce deapănarea ochii spre statul idol, de la care se obișnuiesc să-și aștepte toată fericirea.

„Nu trebuie, zice Raoul Iay să cerem protecțiunii legale a muncitorilor soluțiunea complectă a chestiunii sociale. Această soluțiune singur Creștinismul o poate da“⁴⁾.

Asta ar însemna că preoții să-și semneze înșiși cea mai necruțătoare sentință de condamnare.

Osteneala lor trebuie să fie pornită în scopul de a înființa instituții creștine pentru ajutorarea celor neputincioși și să pretindă chiar Statului, ca toate silințele ce le desfășoară în acest sens, să nu fie streine de Biserică.

Pentru cei din categoria II-a întrucât statul nu poate să poarte de grijă, cum zice Alfred Fouillé de doctorul fără bolnavi, de avocatul fără procese, de poetul fără cititori, tot clerului îi revine sarcina extrem de frumoasă de a înființa anumite birouri de plasare ocupându-se în mod serios de rânduirea oamenilor fără lucru, scutindu-i și de pierderea vremii și mai ales de specula pe care o suportă din partea unor asemenea instituțiuni cu caracter comercial și particular. Cea dintâi încercare încununată de strălucit succes în sensul acesta a făcut-o pastorul Mönchen din Bielefeld. Într'un avânt al generoasei sale simțiri, Carlyle înfiorat declară că, în icoana mizeriilor omenești nu este nimic mai odios, mai revoltător pentru conștiința omenească decât existența omului, care fiind silit să muncească pentru a trăi, caută de lucru și nu găsește⁵⁾.

Nu e de loc greu pentru preotul pătruns de rostul lui social să îndemne pe lucrători

1) N. Petrescu-Comnen, *Intervenția Statului între capital și muncă* pag. 11.

2) Alfred Fouillé, *La propriété sociale et la démocratie*, Paris, 1906.

3) N. Petrescu-Comnen, *op. cit.* pag. 10.

4) Raoul Jay, *La protection legale des travailleurs*, pag. 5 Paris.

5) N. Petrescu Comnen, *op. cit.* pag. 235.

să înființeze anumite societăți muncitorești de asigurare unde să-și pună de bunăvoie anumite contribuțiuni lunare pentru preîntâmpinarea epocilor de lipsă de lucru, a infirmităților căpătate pe urma lucrului precum și a boalelor eventuale. Marele Cobden spunea odinioară: „Industriașii prevăzători înscriu în bilanțul lor anual un articol, care cuprinde prețul uzării mașinilor și aparatelor lor, punând deoparte un capital suficient reînnoirii acestor aparate. Cu mult mai mult cuvânt s'ar cuveni să se procedeze în acelaș chip și cu lucrătorii—aceste mașini viețuitoare, prevăzându-se în fiecare an un capital determinat, care să servească la repararea forțelor acestora și la diminuarea efectelor dureroase ale accidentelor“.

E bine! nimeni nu are dreptul și puterea să convingă pe patroni în sensul acesta decât preotul creștin.

Este celebră și destul de dureroasă pentru biserica creștină, scrisoarea pe care lucrătorii zidari o adresează lui Marat în care roagă pe „amicul poporului“ să denunțe opiniei publice purtarea patronilor ce construiau biserica Sf-ta Genevievea din Paris, cari în mod neomenos lasă, fără nici un sprijin, pe lucrătorii căzuți victime accidentelor muncii“¹⁾.

Cu cei din categoria III-a, cari au nevoie de case de corecțiune, are mult de lucru preotul, căci va trebui să întrebuințeze metoda individualistă, de care s'a folosit Iisus, arătând omenirii întregi că în fiecare om e stofă și pentru un criminal ca și pentru un sfânt.

Activitatea neobosită și luminată a clerului englez îndreptată în această direcțiune are roade așa de uimitoare încât d. I. Botez, exclamă în lucrarea sa „Aspecte din civilizația engleză“: „De câte ori închisorile n'au dat omenirii mai multă lumină decât academiile“²⁾.

Cea mai răspândită carte după biblie

citită de toate straturile sociale ale poporului englez este The Pilgrim's Progress, alcătuită de Bunyan, un fecior de căldărar în singurătatea chinuitoare a închisorii.

Relațiunile personale ale preotului cu fiecare nefericit al soartei, munca preotului cot la cot cu acești nenorociți ar contribui mult la corijarea lor și la vindecarea acestei boale care constituie o adevărată plagă a societății actuale. Preotul trebuie să cunoască cât mai multe meserii; dar să aibă grije, zice Sfântul Epifanie, ca aceste meșteșuguri să nu fie în contradicție cu ocupațiunea lui duhovnicească³⁾. „Cel ce nu lucrează să nu mănânce“⁴⁾ zice marele apostol al creștinismului, care se ocupă cu facerea corturilor ca să nu fie povară pentru obștea creștină. „Căci înși-vă știți, cum vi se cade a ne urma, căci noi nu am umblat fără rânduială între voi, nici nimănui pâinea n'am mâncat-o în dar; ci cu osteneală și trudă noaptea și ziua lucrăm, ca să nu îngreunăm pe cineva din voi“⁵⁾.

Preoții veacurilor primare chiar au urmat pilda Sfântului Apostol Pavel—lucru care se vede dintr'o scrisoare pe care sfântul Vasile cel Mare o trimite lui Eusebiu din Samosata și în care se scuză că nu i-a mai putut trimite de atâta vreme vre-o scrisoare, din cauză că preoții săi fiind ocupați cu meșteșuguri din produsul cărora trăiau n'a avut pe cine să trimită cu scrisoarea⁶⁾. Exemplul preotului ar smulge pe mulți nenorociți din mreșile lenei și totdeauna din brațele desfrâului, căci iată ce zice fericitul Ieronim: „Fiți totdeauna ocupați cu un lucru oarecare pentru că diavolul să nu vă găsească deloc în nelucrare. Faceți coșuri de papură, curățiți pământul de burunei săpați-l, împărțiți-l în brazde, în care să semănați legume“⁷⁾.

(Va urma)

3) Martin Doisy, Histoire de la charite, pag. 420

4) II Tesaloniceni, III, 10.

5) II Tesaloniceni III, 7-9.

6) Martin Doisy, op. cit pag. 420.

7) Citat după Charles Perlin, de la riches, tom. I, pag. 218

1) N. Petrescu Comnen, op. cit. pag. 102.

2) I. Botez, Aspecte din civilizația engleză pag. 153.

CUVÂNTUL MÂNTUITORULUI

DESPRE

- a) Soarta Ierusalimului și a templului;
b) a Sa a doua venire
c) sfârșitul lumii.

Sf. Mateiu cap. 24, urm.; sf. Marcu 13, 1 urm.; sf. Luca 21, 5 urm.

A. Ocazulnea, timpul, locul și obiectul cuvântării.

Mt. 24, 1—3; Mc. 13, 1—4; Lc. 21, 5—7.

Versul	TEXTUL LA MATEI	Versul	TEXTUL LA MARCU	Versul	TEXTUL LA LUCA
1	Și ieșind Iisus din templu mergea — și s'a apropiat ucenicii Lui să-I arate clădirile templului.	1	Și plecând El din templu, li zise <i>unul</i> din ucenicii Lui: Invățătorule! vezi! ce pietre și ce clădiri!	5	Și cum unii ziceau despre templu că este împodobit cu pietre frumoase și ofrande (bogate)
2	Iar El răspunzând le-a zis: vedeți aceste toate? amin zic vouă: nu se va lăsa <i>aici</i> piatră pe piatră care nu se va dărâma.	2	Și Iisus i-a zis: vezi aceste clădiri mari? nu se va lăsa piatră pe piatră care să nu se dărâme.		a zis: aceste ce vedeți — vor veni zile în cari nu se vor lăsa piatră pe piatră care nu se va dărâma.
3	Iar stând (ajungând) El pe muntele Măslinilor s'au apropiat de El ucenicii deoparte zicând: spune nouă, <i>când vor fi acestea — și care va fi semnul venirii Tale și a sfârșitului veacului?</i>	3	Și stând (ajungând) El pe muntele Măslinilor <i>în fața templului</i> L-au întrebat deoparte Petru și Iacov și Ioan și Andrei	7	Iar (ei) L'au întrebat zicând: Invățătorule! <i>când deci vor fi acestea — și care (va fi) semnul când se vor întâmpla acestea?</i>
		4	spune nouă, <i>când vor fi acestea — și care (va fi) semnul când se vor împlini acestea toate?</i>		

B. Prima parte a cuvântării: generalități.

Mt. 24, 4—14; Mc. 13, 5—13; Lc. 21, 8—19.

4	Și răspunzând Iisus le-a zis: vedeți să nu vă înșele care-va!	5	Iar Iisus a început a zice lor: vedeți să nu vă înșele care-va!	8	Iar El a zis: vedeți să nu fiți înșelați!
5	Căci mulți vor veni în numele Meu zicând: eu sunt <i>Christosul</i> și pe mulți vor înșela.	6	mulți vor veni în numele Meu zicând că <i>Eu</i> sunt. și pe mulți vor înșela.		căci mulți vor veni în numele Meu zicând: <i>Eu sunt</i> și <i>timpul s'a apropiat</i> ; să nu vă luați după ei!
6	Și veți auzi de războaie și vestiri de războaie; vedeți nu vă spăimântați! căci (acestea — Lc.) trebuie să fie, însă nu este (îndată — Lc.) sfârșitul .	7	Iar când veți auzi de războaie și vestiri de războaie; nu vă spăimântați, căci trebuie (acestea-Lc) să fie, însă nu este (îndată-Le) sfârșitul .	9	Iar când veți auzi de războaie și răsvrățiri; nu fiți înspăimântați! căci trebuie acestea să fie <i>mai întâiu</i> , însă nu este <i>îndată sfârșitul</i> .

Versul	TEXTUL LA MATEIU	Versul	TEXTUL LA MARCU	Versul	TEXTUL LA LUCA
7	Căci se va scula popor peste popor și împărăție peste împărăție : și vor fi foamete și cutremure pe alocuri ;	8 a	Căci se va scula popor peste popor și împărăție peste împărăție ; vor fi cutremure pe alocuri, vor fi foamete ;	10	Atunci zise lor : se va scula popor peste popor și împărăție peste împărăție ; 11 însă cutremure mari și pe alocuri vor fi molime și foamete ; întâmplări înspăimântătoare și semne-mari în cer vor fi.
8	Dar toate acestea (sunt) început al durerilor.	8 b	început al durerilor (sunt) acestea.	12	Iar înainte de aceste toate vor pune mâinile lor peste voi și vă vor prizoni vă vor da în sinagogi și închisori ;
9 a	Atunci vă vor da la chinuire și vă vor omori ;	9 a	<i>Iar voi luați seama de voi înșivă !</i>	13	acestea vor fi vouă prilej spre mărturisire.
9 b		9 b	vă vor da în sinedrii și veți fi bătuți în sinagogi și veți sta înaintea cârmuitorilor și slugilor pentru Mine,	17	și veți fi urâți de toți pentru numele Meu ;
9 c		9 c	întru mărtuire lor ;	16	și veți fi urâți de toți pentru numele Meu ;
9 d	Si veți fi urâți de toate neamurile pentru numele Meu ;	13 a	și veți fi urâți de toți pentru numele Meu ;	14 a	și veți fi dați (trădați) de părinți și de frați și de rudeni și prieteni — și vor ucide unii dintre voi ;
10	Și atunci se vor scandaliza mulți și se vor trăda unii pe alții și se vor uri uni pe alții.	12	și va da (trada) frate pe frate spre moarte și tată pe fiu — și se vor scula copiii asupra părinților și-i vor ucide ;	18	și păr din capul vostru nu se va pierde ;
		11 a	și când vă vor duce ca să vă dea	14 b	puneți deci în inimile voastre
		11 b	nu vă îngrijiți de mai nainte ce veți vorbi ;	15	nu vă îngrijiți de mai nainte să vă apărați ; căci Eu voiu da vouă gură și înțelepciune, căreia nu vor putea sta împotrivă nici răspunde toți cei protivnică vouă !
11	Și mulți prooroci mincinoși se vor scula și vor înșela pe mulți ;	11 c	ci ce va fi dat în ora aceea, aceasta să grăiți : căci nu sunteți voi cei ce grăesc — ci Duhul cel sfânt.	19	întru răbdarea voastră veți dobândi sufletele noastre !
12	și pentru ca să prisosească nelegiuirea, iubirea multora se va răci ;	13 b	iar cel ce stăruie până, la sfârșit, acesta se va mântui !		
13	iar cel ce stăruie până la sfârșit, acesta se va mântui !	10	și la toate neamurile trebuie întălu să se predice Evanghelia.		
14	și se va predica Evanghelia aceasta a împărăției în toată lumea spre mărturie la toate popoarele și atunci va veni sfârșitul.				

C. A doua parte : precisări.

I. Scarta Ierusalimului : distrugerea și robia.

Mt. 24, 15—22; Mc. 13, 14—29; Lc. 21, 20—24;

a) *Semne prevestitoare relativ la Ierusalim.*

Mt. 24, 15—20; Mc. 13, 14—18; Lc. 21, 20—23 a.

Versul	TEXTUL LA MATEI	Versul	TEXTUL LA MARCU	Versul	TEXTUL LA LUCA
15a	Când deci vedeți <i>urâciunea pustiirii</i> care s'a zis prin Daniil proorocul stând în loc sfânt	14a	Când dicit vedeți <i>urâciunea pustiirii</i> .	20a	Când deci vedeți (<i>cetatea</i>) <i>Ierusalim încunjurată de oștire</i>
15b	— Cel ce citește să înțeleagă	14b	unde nu trebuie — cel ce citește să înțeleagă	20b	<i>atunci să știți că s'a apropiat pustiirea ei</i> (cetății Ierusalim).
16	— atunci <i>cei din Iudeia să fugă la munți;</i>	14c	atunci <i>cei din Iudeia să fugă la munți:</i>	21a	Atunci <i>cei din Iudeia să fugă la munți</i>
17	cel de pe acoperiș să nu coboare. să ia cele din casa sa.	15	cel de pe acoperiș să nu coboare nici să intre să ia ceva din casa sa ;	21b	<i>și cei din mijlocul (dinlăuntrul) ei</i> (cetății Ierus.) <i>să iasă afară</i>
18	și cel din țarină să nu se întoarcă îndărăt să(-și) ia vestmântul său.	16	și cel ce (se află) la țarină să nu se întoarcă spre cele dinapoi să(-și) ia vestmântul său.	21c	și cei din țarini să nu intre în ea (cetatea Ierus.)
19	Vai însă celor ce vor avea în pânțece și celor ce vor alăpta în zilele acelea!	17	Vai însă celor ce vor avea în pânțece și celor ce vor alăpta în zilele acelea!	22	Căci zile(le) pedepsirii ei (cetăți) sunt acestea ca să se împlinescă toate cele scrise.
20	rugați-vă însă ca să nu fie fuga voastră <i>iarna nici săm-băta!</i>	18	rugați-vă însă că să nu fie iarnal	23	Vai! celor ce vor avea în pânțece și celor ce vor alăpta în zilele acestea!

b) *Realizarea profeției despre Ierusalim.*

Mt. 24, 21—22; Mc. 13, 19—20; Lc. 21, 23 b—24.

21	Căci va fi atunci suferință mare, care n'a fost dintru'nceputul lumii până acum, nici nu va fi;	19	Căci vor fi zilele acelea suferință, care n'a fost asemenea dintru'nceputul făpturii pe care a făcut-o Dumnezeu până acum și nici nu va fi	23b	Căci va fi strâmtoare mare pe pământ și urgie <i>poporului acestuia.</i>
22	și de nu se vor scurta zilele acelea, n'ar scăpa nimeni (nici un trup); dar pentru cei aleși vor fi scurtate zilele acelea.	20	și de n'ar scurta Domnul zilele, n'ar scăpa nimeni (nici un trup); însă pentru cei aleși pe cari i-a ales, a scurtat zilele (acelea — Mt.).	24	<i>Și vor cădea</i> (locuitorii Ierusalimului) <i>în ascuțimul sabiei și vor fi duși (risipiți) la toate neamurile — și (cetatea) Ierusalim va fi călcat de neamuri până se vor împlini vremurile neamurilor</i>

D. Cu privire la „a doua venire“.

a) *Precauțiuni — relativ la „profeții mincinoși“*

Mt. 24, 23—28; Mc. 13, 21—23.

Versul	TEXTUL LA MATEI	Versul	TEXTUL LA MARCU	Versul	TEXTUL LA LUCA
23	Atunci dacă v'ar zice cineva: iată aici Christosul sau aici, să nu credeți!	21	Și atunci dacă v'or zice cineva: iată aici Christosul, iată colo — să nu credeți!		
24	Căci iată se vor scula christoși mincinoși și profeți mincinoși și vor da (produce) semne mari și minuni, în cât să înșele, de e cu puțință — și pe cei aleși.	22	se vor scula însă christoși mincinoși și profeți mincinoși, și vor face semne și minuni ca să înșele de e cu (putință) pe pe cei aleși.		
25	Iată v'am prezis.	23	însă voi luați seama; v'am prezis toate.		
26	Deci de v'or zice: iată (El) este în pustie — nu ieșiți; iată în cămări — să nu credeți!				
27	<i>Căci precum fulgerul iese dela răsărit și s'arată până la asfințit — așa va fi venirea Fiu-omului.</i>				
28	(Căci) Unde ar fi (să fie) trupul — acolo se vor aduna (și) vulturii.				

b) *Semne imediat antecedente „Venirii a doua“; sfârșitului lumii.*

Mt. 24, 29—30 a; Mc. 13, 24—27; Lc. 21, 25—26, 28.

29	Iar îndată după suferința zilelor aceloră,	24	Însă în zilele acelea după suferința aceia		
a)	<i>soarele se va întuneca;</i>		<i>soarele se va întuneca</i>	25a	Și vor fi semne în soare și'n lună
b)	<i>și luna nu va (mai) da lumina ei;</i>		<i>și luna nu va (mai) da lumina ei</i>		
c)	<i>și stelele vor cădea de pe cer</i>	25a	<i>și stelele vor fi căzând de pe (din) cer.</i>		și'n stele.
				25b	și pe pământ îngrijorare neamurilor în nedumerire de vuetul mării și a valurilor;
				26a	vor muri oameni de temere și grijă de ceiace are să vină în toată lumea.
d)	<i>și puterile cerurilor se vor clătina.</i>	25b	<i>și puterile ce sunt în ceruri se vor clătina.</i>	26b	<i>căci puterile cerurilor se vor clătina.</i>
				28	Iar când vor începe să fie acestea, îndreptați-vă și ridicați capetele voastre, căci s'apropie eliberarea (răscumpărarea) voastră.
30a	Și atunci se va arăta semnul Fiu-omului în cer.				

c) *A doua venire: realizarea ei.*

Mt. 24, 30 b—31; Mc. 13, 26—27; Lc. 21, 27.

Versul	TEXTUL LA MATEI	Versul	TEXTUL LA MARCU	Versul	TEXTUL LA LUCA
30	Și atunci vor jeli (își vor bate piepturile) <i>toate semințiile pământului</i> și vor vedea pe Fiul-omului venind pe nouri cerului cu putere și mărire multă.	26	Și atunci vor vedea pe Fiul-Omului venind în nouri cu putere multă și mărire.	27	Și atunci vor vedea pe Fiul-omului venind în nouri cu putere și mărire multă.
31	Și va trimite îngerii Săi cu (sunet) de trâmbiță mare și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi dela o margene a cerurilor până la (celelaltă) margene a lor.	27	Și atunci va trimite îngerii și va aduna pe cei aleși (ai Lui) din cele patru vânturi de la marginea pământului până la marginea cerului.		

E. **Iisus răspunde la întrebarea: „când“ vor fi ambele evenimente.**a) *O parabolă — un principiu de cunoaștere.*

Mt. 24, 32—33; Mc. 13, 28—29; Lc. 21, 29—31.

32	Însă învățați parabolă dela smochin: <i>îndată</i> ce ramul lui înfrăgește și dau frunzele, știți că <i>aproape</i> este vara;	28	Însă învățați parabolă dela smochin: <i>îndată</i> ce ramul lui înfrăgește și dau frunzele, știți că aproape este vara;	29	Și le-a zis lor (această) parabolă: vedeți smochinul și ceilalți arbori: când văzând înfrunzesc dela voi înșivă știți că, deja este <i>aproape</i> vara;
33	așa și voi, când vedeți toate acestea, (să) știți că <i>aproape</i> este la uși.	29	așa și voi, când vedeți întâmplându-se acestea, (să) știți că <i>aproape</i> este, la uși.	31	așa și voi, când vedeți întâmplându-se acestea, (să) știți că <i>aproape</i> este împărăția lui Dumnezeu .

b) **Precizarea timpului: cu privire la Ierusalim.**

Mt. 24, 34—35; Mc. 13, 30—31; Lc. 21, 32—33.

34	Amin zic vouă că nu va trece <i>generațiunea aceasta</i> până vor fi toate acestea;	30	Amin zic vouă că nu va trece <i>generațiunea aceasta</i> până să nu fie aceste toate;	32	Amin zic vouă că nu va trece <i>generațiunea aceasta</i> până vor fi toate (acestea — Mt. Mc.)
35	Cerul și pământul va trece, însă cuvintele Mele nu vor trece.	31	Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele Mele nu vor trece	33	Cerul și pământul va trece, iar cuvintele Mele nu vor trece.

c) **Incertitudine absolută: cu privire la sfârșitul lumii și vremea celei „a doua venire“.**

Mt. 24, 36; Mc. 13, 32.

36	<i>Iar despre ziua acela și ora nimeni (nu) știe, nici îngerii cerurilor, nici Fiul, decât numai Tatăl singur.</i>	32	<i>Iar despre ziua acela sau ora nimeni (nu) știe, nici îngerii în cer, nici Fiul, decât numai Tatăl.</i>
----	--	----	---

F. Creștinul față de această așteptare.

Analogia celei „a doua venire“ cu Potopul.

Mt. 24, 37—42: ca și potopul — „a doua venire“ va fi năpraznică și pierzătoare pentru necredincioșii nelegiuiți. Arca lui Noe este tipul *Bisericii Mântuitorului*. „Privighiați!“ (v. 42): în sens activi-moral de *pregătire morală* = *fiți totdeauna gala!* „Căci nu știți în care zi are să vină Domnul vostru!“

Această idee s'adâncește și mai insistent în cele patru *parabole eshatologice*:

- a) despre „furul care vine noaptea“ (Mt. 24, 43—44);
- b) despre „sluga care veghează“ (Mt. 24, 45—51; Mc. 13, 33—37);
- c) despre „cele zece fecioare“ (Matei 25, 1—13);
- d) despre „talanți“ (Mt. 25, 14—30).

Preotul PETRE CHIRICUȚA

O PIOASA SOLEMNITATE

Duminică, 8 Februarie, cu mare și pioasă solemnitate, s'a făcut inagurarea noii picturi la bis. sf Vineri-Herasca din Capitală, executată de pictorul *D. Belisare*, în stil bizantin, în frescă și pe fond de aur veritabil, la care s'a lucrat aproape 2 ani și care, împreună cu alte lucrări de consolidare, amenajare și împodobire, a costat trei milioane.

Bis. Sf. Vineri-Herasca este una din puținele biserici ale Capitalei, la care încă și astăzi, slujesc 4 preoți și un diacon, ca și în vremurile bune de odinioară, de mai mare credință și pietate, când mai la fiecare biserică erau câte 2, 3 preoți. La biserică aceasta, și astăzi, slujbele se fac zilnic și ca și în trecut, este cercetată în cursul săptămânii și mai ales Vineria de mulți credincioși din Capitală și de aiurea.

Are un nume recunoscut și prin însemnata avere ce posedă, în urma actelor de danie, din trecut.

Biserica de astăzi este clădită la 1839, mai mult cu cheltueala Arhiepiscopului *Ioanichie Stratonichias* dela St. Mitropolie. Până la 1839, era altă biserică mai mică, zidită dela 1645 de Jupân *Nicolae vel Aga cu soția lui Ioana*, dela numele cărora, atât biserică cât și mahalaua, au luat supranumele de „*Aganița*“, pe care l-au păstrat până prin 1749.

La 1729, biserică primește danie moșia „*Pupezeni*“ din jud. Ialomița, de 3000 de pogoane, dela frații *Constantin Baleanu*

biv-vel comis și *Matei Baleanu*, postelnicu, iar la 1855, moșile *Năsturelu* din jud. Teleorman, tot de vr'o 3000 de pogoane și moșia *Lămotești* din jud. Ilfov, de 650 pogoane, dela *Generalul Constantin Năsturel Herăscu*, cu obligațiunea ca, din venitul acestor două moșii, jumătate să se dea, în fiecare an, Academiei Române, pentruca, din acest venit, onor. Academia să premieze cele mai bune lucrări științifice și literare, sub numele de „*Premiul Năsturel*“. Cealaltă jumătate din venitul moșiilor să fie întrebuințată de administrația bisericii pentru întreținerea Azilului de bătrâne „*Generalul Const. Năsturel Herăscu*“, din jurul bisericii, conform testamentului.

Moșile s'au expropriat în întregime în 1919, pentru cauză de utilitate, socială deși prin actele de danie, se prevedea ca niminea, niciodată și sub nici un motiv, să nu schimbe destinația moșiilor.

Merită să amintim, cu prilejul acesta, că familia *Năsturelilor* își trage originea dela Romani. Încă depela 1370, au fost cinstiți cu titlul de *grași*, de către *Impăratul Austriei Ludovic I.* Unul din descendenții acestei întinse familii, *Udriște-Năsturel*, care a fost Mare Ban peste tot Banatul și șeful oștirilor depe atunci, s'a tras în Valahia și a cumpărat mai multe moși, pe care nepoții și strănepoții lui le au dăruit sfintelor Monastiri: Cotroceni, Văcărești, Pantelimon și Gruiu. Între acele moșii, a fost și moșia *Herăști*,

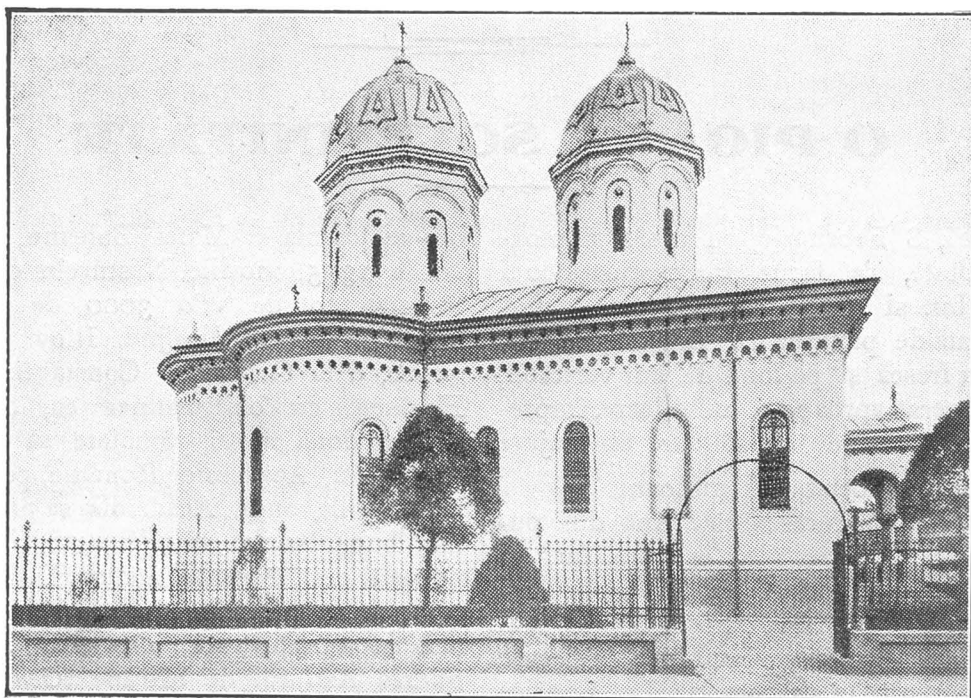
din jud. Ilfov, cumpărată dela boerii Herăști, cari s'au tras în Bucovina, unde au primit titlul de baroni. La această moșie Herăști, Udriște Năsturel și-a zidit locuința din lespezi de piatră, la anul 1520, și încă de atunci, familia Năsturelu s'a mai numit „de Herăscu“.

* * *

Deși bisericii i s'a mai reînnoit pictura prin 1896 de către pictorul Anton Serafim, în culoare de apă, cu clei, însă din pricina fumului de tămâie dela slujbele zilnic făcute, dar mai ales din pricina mulțimii de lumâ-

ghii. Au mai luat parte P. C. Părinți: C. Moldovanu, consilier arhiepiscopesc, I. Pop. Mălăești, decanul Facultății de Teologie. P. Vintilescu și D-l T. Popescu, profesori la Facultatea de Teologie, Pr. Al. Constantinescu și N. Vintilescu dela bis. Sf. Ilie Calea Rahovei, cum și o mare mulțime de credincioși.

Serviciul s'a oficiat cu deosebit fast, cu bună rânduială și cu vădită pietate. Mulțimea de credincioși a rămas adânc mișcată și pe deplin mulțumită căci, tot așa, cu bună rânduială și cu vădită pietate, a ascultat

Biserica Sf. Vineri-Herasca.

nări de proastă calitate, numai în 30 de ani, pictura s'a afumat cu desăvârșire. Actuala administrație, sub conducerea preotului paroh *N. Runceanu*, a luat măsuri să se picteze din nou, cât mai frumos și cât mai durabil, ca să se poată spăla la nevoie. Și în adevăr, pictura actuală este vrednică atât de dărnicia și pietatea donatorilor, cât și de renumele bisericii.

* * *

Serviciul Sf. Liturghii a fost oficiat de P. Sf. Vicar Tit Simedrea, Părintele Protoereu C. Moisiu și soborul preoților bisericii. A asistat și *I. P. Sf. Patriarh D. D. D-tor Miron Cristea*, însoțit de P. C. Arhim Filaret, dela începutul și până la sfârșitul Sf. Litur-

ghii. Au mai luat parte P. C. Părinți: C. Moldovanu, consilier arhiepiscopesc, I. Pop. Mălăești, decanul Facultății de Teologie. P. Vintilescu și D-l T. Popescu, profesori la Facultatea de Teologie, Pr. Al. Constantinescu și N. Vintilescu dela bis. Sf. Ilie Calea Rahovei, cum și o mare mulțime de credincioși.

sf. slujbă, în liniște și cu atențiunea cuvenită. Cu acest prilej, a fost hirotonit diacon pe seama bisericii D-l Gh. Soare, licențiat în teologie, care, după Sf. Liturghie, a rostit, de pe amvon, o frumoasă și mișcătoare cuvântare.

Părintele *N. Runceanu* a citit dărea de seamă despre mersul lucrărilor, și agonisirea sumelor plătite aducând mulțumiri *I. P. Sf. Patriarh* pentru interesul purtat, direct și indirect, la împodobirea acestei biserici care este încă o însemnată înfăptuire din multele și însemnatele înfăptuiri bisericești naționale săvârșite în timpul de oblăduire și în înțeleapta conducere a *I. P. Sf. Sale*, precum și

tuturor celor ce l-au ajutat moral și material la desăvârșirea împodobirii bisericii.

În urmă, a vorbit Î. P. Sf. Patriarh, care prin talentul de mare orator bisericesc, a stors lacrimi din ochii credincioșilor. Credincioșii de pela periferiile Capitalei, chiar și streini de legea noastră, veniseră înadins să-l vadă și să-l audă vorbind. Pornind dela viața P. C. Parascheva, în cuvinte populare și cu sfaturi de înalt Ierarh al Bisericii, a îndemnat pre mame să-și crească fiicele sub aripile bisericii, în credință și pietate străbună care înalță și ferește, iar nu în deprinderi

urâte, în lux și petreceri, care înjosesc și ruinează.

Solemnitatea s'a terminat la orele 12 1/2, cu săvârșirea unui polihroniu.

Mulțimea de credincioși a plecat vădit mulțumită de chipul cum s'a desfășurat această pioasă solemnitate.

În viața unei parohii, evenimentul acesta este foarte însemnat și foarte rar, căci el nu se întâmplă decât la zeci și sute de ani. Și ne pare bine și nouă că administrația bisericii a înțeles lucru acesta și a ținut să-l sărbătorească precum se cuvine. ASISTENT

CRONICA INTERNA

Circulara No. 1706.

Prea Cucernice Părinte,

Credem că vă este cunoscut, că prin bugetul anului în curs, posturile de paracliseri dela parohiile urbane, au fost suprimate, din motive de criză financiară.

Intrucât paracliserul este un slujitor necesar al bisericii, mai necesar chiar decât cântărețul al II, deoarece el face toată curățenia și alergătura așa cum s'a discutat și în conferința avută cu P. P. C. C. Protopopi în ziua de 3 Februarie a. c.,

Deaceia ei trebuiesc negreșit menținuți, fără a știrbi în acelaș timp nici din personalul cellalt slujitor. În scopul acesta veți cere tuturor parohiilor, ca să caute și găsească căile și mijloacele conform împrejurărilor locale pentru a plăti pe paracliseri. De exemplu: se poate îndatora cântărețul al II-lea, a da din salariul său o anumită sumă lunar paracliserului, ori va trebui să facă el slujba paracliserului.

În alte locuri se pot găsi alte expediente. Unii se plătesc din venitul pangarului.

Deci veți lua dispoziții severe, ca fiecare parohie să organizeze bine pangarul bisericii, acolo unde nu e încă organizat, ca din veniturile lui să mai poată acoperi sau completa cu ceva plata paracliserului amintită mai sus.

Spre orientare vă amintim, că acolo unde s'a pus regulă strictă și controlul în condu-

cerea pangarului, s'au obținut rezultate surprinzătoare.

Așa de ex : la bis. Zlătari din București (C. Victoriei) s'a urcat venitul la trei sute mii (300.000) lei anual. Iară la bisericile Sf. Nicolae-Șelari s'a ridicat la 200—300 lei anual dela 20.000 lei, apoi în 1929 la patru sute cinci zeci mii (450.000) lei și în 1930 la peste 1/2 milion lei anual.

Trebuesc deci scormonite toate mijloacele, ce pot produce venit sigur, ca să putem face față nevoilor bănești, ce mereu se ivesc și sporesc.

Arhiepiscop și Mitropolit,
† PLATON

Cons. referent,
Pr. EUGEN BĂBULESCU

Circulara No. 1801.

Prea Cucernice Părinte,

Considerând că numărul candidaților la parohiile vacante se înmulțește pe zi ce trece, iar la acordarea acestor posturi, trebuie să ținem socoteala de multe lucruri ca de pildă: calitatea și mărimea parohiei, studiile și capacitatea candidaților, împrejurările locale etc.,

Considerând că din faptul că la o parohie reflectează prea mulți candidați rezultă mari scăderi pentru biserică, cu promisiuni nepermise, certe, împărechiri între partizani, umiliri, intervenții din cele mai neînchipuite, la urmă — neputând fi toți numiți la un loc vacant deceptii, supărări: — se ivește și

impune absoluta necesitate de-a aplica mai cu stricteță dispoziția art. 35 din „Statutul de organizare a bisericii“, ca să aibă candidații de preot „diploma de studii superioare teologice, facultăți, academii și institute teologice cu absolvenți de seminarii sau de liceu“ din țară sau străinătate.

În scopul acesta, vă invităm, a face o împărțire cât mai aproape de realitate a tuturor parohiilor din protopopiat, în 2 categorii sau clase. În cl. I., veți pune toate parohiile cu o populație mai mare, cu un venit particular sau din enorie mai apreciabil, judecându-le și după poziția și centrul, în care sunt așezate. Iar în categoria II, veți număra

pe toate celelalte parohii mai inferioare din toate punctete de vedere, pentru ca să putem examina dacă la parohiile de rangul I, pot să fie numiți pe viitor numai cei cu titluri academice (licența în teologie, academii, etc) și numai la cele de rangul al II-lea să poată fi numiți seminariștii cu 8 cl. de seminar până când se va termina și numărul acestora. Aceste tablouri ni le veți întocmi de urgență, luând dacă voți și sfatul unui consiliu ce aveți pe lângă protopopiat.

Arhiepiscop și Mitropolit,
MIRON

Cons. referent,
Pr. EUGEN BĂRBULESCU

C R O N I C A E X T E R N A

Oferta misionară în România

Sub titlul acesta a apărut un articol nesemnificativ în No. 4 din 25 Ianuarie 1931 al organului oficial al Mitropoliei ortodoxe ruse din Varșovia „*Vascesnoie citenie*“, tratând despre congresul misionar din Septembrie 1930 ținut la Cernăuți, sub președinția I. P. S. Mitropolit al Bucovinei, Nectarie „care este foarte bine cunoscut în lumea ortodoxă din Polonia, de când cu ocazia autocefaliei Bisericii noastre ortodoxe ruse, din 17 Septembrie 1925“, cum se exprimă revista. Enumără apoi persoanele cari au participat: P. P. S. S. S. S. Mitropolitul Gurie, Episcop Grigore al Aradului, Grigore Botoșeneanul, P. C. Arhim. mitrofor Iulius Scriban etc. și persoane laice în număr de 80. După oficiere, dare de seamă ținută de P. S. Grigorie Botoșeneanul „Despre Sectele din România“, pe care revista o găsește foarte bine documentată și bine venită. Găsește cuvinte de laudă și pentru celelalte expuneri din cari „se vede ce interes prezintă lupta cu sectele a misionarismului ortodox român“. Rapoarte asupra misiunii în popor, precum și „însemnătatea ce-o prezintă cinematograful în opera misionară“.

Se mai amintește și de congresul misionar din 1929 ținut la Chișinău. Toate aceste rapoarte dovedesc „pericolul ce-l prezintă sectele pentru Biserică, însă totdeauna arată „că Biserica ortodoxă învățătoare nu dormitează, ci este pregătită pentru orice atac“.

Unirea Bisericii ortodoxe din Estonia cu Vaticanul? (!)

În ultimul timp, s'a vorbit despre oarecare tendințe de unire cu Vaticanul, a Bisericii ortodoxe estone și mai mult, societatea ortodoxă și în deosebi militarii, așteaptă cu mare bucurie clipa când ideea se va realiza (din surse romano-catolice). Sesizat de aceste noutăți, un corespondent al ziarului „*Ilustrowany Kuryer Codzienny*“ care se află în orașul Tallinn (Rewel) capitala Estoniei, cere un interviu Mitrop. Alexandru, capul Bisericii ortodoxe locale, care desminte categoric știrea că „societatea ortodoxă din Estonia și în deosebi militarii, ar fi înclinat spre unire“. Cât despre o eventuală unire a Bisericilor ortodoxă și romano-catolică, el va fi totdeauna, căci numai astfel se va uni lumea creștină și vor putea să lupte împreună în contra atacurilor aduse religiei creștine, mai ales din partea Rusiei Sovietice. Această unire se poate face și acum, în înțelegere frățească, faptul neprezentând o mare greutate, cu toate punctele dogmatice ce ne despart, iar începutul trebuie să-l facă Constantinopolul, singura fortăreață a Bisericii ortodoxe de azi. Un început ca al Bisericii ortodoxe estone (!) ar da loc numai la neînțelegeri în sânul Bisericii ortodoxe. Iată tot ceea ce a spus Mitropolitul Alexandru al Estoniei ortodoxe, în chestiunea de mai sus din care româno-catolicii fac atâta larmă. Din restul interviului aflăm unele

lucruri ce se referă la Biserica ortodoxă estoniană. Așa Ea posedă 150 de parohii cu aproape 200.000 de credincioși.

După revoluția din Rusia, Biserica ortodoxă din Estonia ca și cea din Finlanda, se află într'o situație foarte grea, fiind despărțită prin granițe, de mitropolia rusă, mamă. În anul 1923, în baza unei scrisori speciale din partea Patriarhatului din Constantinopol, scaunul mitropolitan este ocupat de actualul mitropolit. Finlanda s'a folosit și ea de acest prilej, numindu-se tot de Constantinopol un mitropolit. Ambele Biserici, nu sunt autocefale ci numai autonome; în practică însă faptul nu prezintă o diferență prea mare.

Biserica ortodoxă din Estonia se întreține din propriile sale mijloace, fiind separată de stat, creîndu și și o dieceză în Tallinn. Desigur că situația ei materială actuală este grea. Instrucția clerului cade tot în sarcina mitropoliei, din cauza lipsei de seminarii a căror funcționare, ar necesita cheltuieli ce depășesc puterile ei. În prezent, 9 studenți studiază teologia la universitatea din Tartu (Dorpat) (oraș în Estonia), universitatea fondată de Gustav Adolf în anul 1632. Sunt lipsuri, cari se simt și în școli. Studiul religiei se predă în fiecare școală, însă frecventarea nu este obligatorie.

În cea mai mare parte din școli se predă numai confesiunea luterană, de către persoane laice.

Așa fiind, elevii cari aparțin diferitelor altor religii, frecventează lecțiunile profesorului luteran, în lipsa altuia. Cât despre relațiunile dintre diferitele culte din Estonia ele sunt bune și prietenești.

Actualul Mitropolit a fost învinuit de oarecare tendințe de înțelegeri cu confesiunea luterană.

Faptul nu s'a întâmplat ci se referă numai la ajutorul moral care s'a cerut episcopului luteran după războiul cu bolșevicii, când Biserica ortodoxă din Estonia trecea printr'o grijă grozavă.

Același ziar (7 Febr. 1931) vorbește despre relațiunile Vaticanului cu Cehoslovacia. Încă din anul 1927 se încheiase o înțelegere „modus vivendi“ între cele două state și care era un pas până la încheierea unui concordat care avea să urmeze cât de curând.

Însă husiții cehi (spune corespondentul ziarului din Roma, (!)) nu au respectat acest „modus vivendi“ din care cauză, Vaticanul

este foarte atent, la încheierea unui eventual concordat cu Praga. Așa în anul 1927 au fost mari serbări la Praga, realizate de husiții cehi, în onoarea lui Ioan Huss, la cari a participat și președintele republicii, Masaryk, în mod oficial, fără să țină seamă de Vatican, prin reprezentantul său, nunțiul papal la Praga, arhiepiscopul Marmaggi. Faptul acesta de netactică, provoacă chemarea nunțiului papal la Roma și „eo ipso“ relațiunile diplomatice dintre Vatican și Cehoslovacia, rupte. Cehi interesați, caută să scuze serbările în onoarea lui Ioan Huss și conferă arhiepiscopului Marmaggi, nunțiu papal în Polonia acum, cea mai mare înșignă cehoslovacă, satisfacție pentru jignirea morală și au subscris înțelegerea provizorie cu Vaticanul, așa zisă „modus vivendi“.

Cehii nu s'au ținut din nou de cele subscrise, în relațiunile sale cu biserica romano-catolică.

Ei mai sprijină propaganda ortodoxă între ucrainenii din Carpați, aducând preoți ortodocși din Jugoslavia și ajutându-i în misiunea „lor (lucru care nu convine Vaticanului!) al treilea fapt este acela că husiții se bucură de o mare simpatie în Cehoslovacia ca și ortodocșii, fapt care, după credința corespondentului, face ca Vaticanul să nu încheie concordatul cu Cehoslovacia.

Varșovia.

V. DUDU student.

PAROHII VACANTE

PREOȚI

Protopopiatul Circ. I București. — Publică concurs, cu termen de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot de la biserica Sf. Gheorghe Nou, din Capitală, devenit vacant pe 1 Ianuarie 1931, prin demisiunea pr. I. Petrescu.

Biserica nu are casă parohială.

Salariul preotului este plătit conform gradului de studii de către Stat.

Enoria bisericii este mică.

Condițiuni: cele cerute de sf. canoane și de legele bisericești.

Candidații vor înainta actele cerute de regulament, la Sf. arhiepiscopie.

Protopop, ZAMFIR ST. POPESCU

* * *

Protoeria de Ilfov-Budești. — Se publică concurs, în termen legal pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Valea Popei, comuna Radovanu jud. Ilfov, parohie nouă înființată pe 1

Ianuarie 1931, conform ordinului Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor No. 1.479/931 și conf. deciziei Onor Ministerul Instrucțiuni Publice și Cultelor No. 19.108—1704/931. Parohia Valea Popei, este compusă din satele: Valea Popei și Coadele, are biserică nouă, 300 familii; casă parohială și 10 pog. sesie parohială.

Venitul epitrahilului se cifrează la 2—3000 lei anual, iar salariul conform gradului de studii se primește de la Onor Prefectura de Ilfov, care a trecut-o în bugetul său.

Cererile însoțite de actele reglementare se trimit la Sf. Mitropolie din București care le va trimite Protopopiei spre referire.

Protopop, Icon. I. POPESCU

Protoieria de Ilfov-Budești. — Se publică concurs cu termen de 30 zile de la apariția acestei publicațiuni în „Apostolul“ pentru ocuparea postului de paroh al parohiei Ulmeni-Ungureni-Ilfov, parohie nouă, înființată pe 1 Ianuarie 1931, prin deslăpire de la vechea parohie Ulmeni-Ilfov, conform ordinului Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor No. 577/931.

Parohia se compune dintr'un singur sat, cu numele Ulmeni-Ungureni zis Tăușanca; are 250 familii cu 1260 suflete, are biserică, are casă parohială și 17 pogoane sesia parohială. Parohul va fi plătit de comună; iar de stat se va plăti atunci când parohia va fi trecută în bugetul Onor Ministerul Cultelor. Venitul epitrahilului se cifrează la 2—3000 lei anual.

Cererile de transferare sau de hirotonie, împreună cu actele reglementare se vor înainta direct de candidați la Sf. Mitropolie a Bucureștilor, care le va trimite la Protopopie spre referire.

Protopop, Icon. I. POPESCU

* * *

Protoieria I jud. Dâmbovița. — Se publică concurs cu termen de 15 zile dela data publicării pentru ocuparea postului de preot paroh dela parohia Bella, devenit vacant prin demisia titularului, cucernicul paroh I. Ionescu, înaintată și primită pe 1 Martie a. c.

Parohia este compusă dintr'un sat Măgura-Bella cu 350 familii și 1602 suflete. Are o singură biserică veche și în o stare de neapărată reparație, precum și sesie parohială, pământ, fâneață și pădure. Beneficiul, în afară de salariul legal este la venitul epitrahilului de circa 5000 lei anual. Casă parohială nu are.

Cererile de ocupare însoțite de memoriile respective se vor înainta Sfintei Mitropolii, care apoi cu referatul protopopiei se vor înainta spre cele legale.

Protopop, DEM. N. POPESCU

Protoieria III. Dâmbovița. — Se publică concurs, în termen de 30 de zile, pentru ocuparea postului de preot ajutor, nou înființat, pentru Unitatea Administrativă Bărbuceanu.

Unitatea Administrativă, formată din satele: Bărbuceanu, Butiman și Fântânele, are o populație de 415 familii.

Biserica, situată în satul Bărbuceanu, are nevoie de reparațiuni însemnate.

Casă parohială nu are.

Salariul se va plăti din bugetul comunii.

Are 8½ Ha. de pământ arabil, care se arendează de Sf. Arhiepiscopie.

Candidații vor depune actele necesare, în termen, la cancelaria Sf. Arhiepiscopii.

Protolereu ALEX. POPESCU

* * *

Protopopiatul Circ. I. Giurgiu. — Se publică concurs în termen legal pentru ocuparea postului de paroh al patriarhiei Oncești jud. Vlașca, rămas vacant prin transferarea titularului.

Parohia are 240 familii biserica în bună stare și sesie parohială.

Plata salariului preotului se face de către stat conform gradului de studiu. Venitul epitrahilului este foarte mic, parohia fiind săracă.

Cererile se înaintează în termen Sf. Mitropolii, Arhiepiscopia Bucureștilor.

Protopop AL. CONSTANTINESCU

CÂNTĂREȚI

Protopopia jud. Teleorman Circ. III Alexandria.

Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț I dela Biserica Sf. Adormire din Alexandria. Cererile însoțite de actele respective se vor adresa la protopopie.

Protopopia jud. Teleorman Circ. III Alexandria.

Se publică concurs pentru ocuparea postului vacant de cântăreț II al Parohiei Vitănești Jud. Teleorman. Cererile se vor adresa Protopopiei.

Protopopia jud. Teleorman Circ. III Alexandria.

Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț II al parohiei Licuriciu, filiala Antonești jud Teleorman.

Cererile înaintate de actele respective se vor adresa la Protopopia respectivă

Protopopia jud. Teleorman Circ. III Alexandria.

Se publică concurs pentru ocuparea postului II de cântăreț dela Parohia Cervenia pe data de 1 Noembrie 1930.

Cererile și actele respective se vor prezenta la protopopie.

Protopopia jud. Teleorman Circ. III Alexandria.

Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreți notate mai jos.

1) Postul de cântăreț II dela Parohia Buzescu; 2) Țigănești I; 3) Țigănești II; 4) Brânceni.

Cererile se vor adresa Protopopiei Alexandria, fiind însoțite de actele cerute de regulament.

Protopop, Econ. ȘTEFAN D. POPESCU

* * *

Protopopia Circ. III Căscioarele jud. Vlașca. —

Se publică concurs pentru ocuparea postului al II-lea de cântăreț de la parohia Sârbeni devenit vacant pe 1 Ianuarie 1931 prin dimisia titularului.

Candidatul se va prezenta în fața comisiei în termen de 15 zile având și actele cerute de regulament.

Protopop, Pr. I. B. STANESCU